

Κείμενο 5

Σκόπιμη-πρακτική μέθοδος

Την πρώτη δεκαετία του 20^{ου} αι. εμφανίστηκε ως «μικτή μέθοδος», η οποία είναι συνδυασμός της μεταφραστικογραμματικής και άμεσης μεθόδου. Αυτή αναπτύχθηκε στην αρχή στην Γερμανία και μετά διαδόθηκε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Σε αυτήν την μέθοδο χρησιμοποιούνται απεικονίσεις, μετάφραση, συνειδητοποίηση γλωσσικών εννοιών, αίσθησης της γλώσσας (σίσηση).

Δίνεται σημαντική έμφαση και στην γραμματική. Βασικός σκοπός σε αυτήν την μέθοδο είναι η υλοποίηση της επικοινωνίας, γι' αυτό ονομάζεται επίσης επικοινωνιακή ή και επικοινωνιακή-πρακτική μέθοδος. Σε αυτή την περίπτωση δεν χρησιμοποιείται ούτε μια μέθοδος σε καθαρή μορφή, με άλλες λέξεις, χρησιμοποιούνται όλα τα θετικά χαρακτηριστικά άλλων μεθόδων:

- Λαμβάνεται υπ' όψιν η μητρική γλώσσα για τους μαθητευόμενους
- Μαθαίνουν γραμματικούς κανόνες, απαραίτητους για τα αναγκαία στάδια της εκπαίδευσης
- Η παραγωγικότητα των μαθητευόμενων (προφορικά και γραπτά) αναπτύσσεται στα ελεύθερα γραπτά και στην προφορική έκφραση
- Χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα (κάρτες, films, βίντεο)
- Επαναλαμβάνονται και απομνημονεύονται διάλογοι και κείμενα
- Γίνονται προπονητικές ασκήσεις
- Δίνεται έμφαση αρκετά στην ανάγνωση

Το 1969 στο Ηνωμένο Βασίλειο διεξάχθηκε συνέδριο από ψυχολόγους, στο οποίο αναθεωρήθηκαν κάποια ζητήματα για την εκμάθηση ξένης γλώσσας. Βασικά ζητήματα, τα οποία είναι αντικείμενο έρευνας για την μελέτη από τους επιστήμονες είναι:

- Η κεντρική φιγούρα κατά την διάρκεια της εκμάθησης της ξένης γλώσσας είναι η προσωπικότητα του μαθητευόμενου
- Το περιεχόμενο του εκπαιδευτικού υλικού πρέπει να αφομοιώνεται από όλους
- Οι δεξιότητες για την ανάγνωση και την ακουστική πρέπει να παίρνουν μορφή και να τελειοποιούνται σταδιακά.

Τα προηγούμενα χρόνια αυξήθηκε το ενδιαφέρον για την ανάγνωση και την αντίληψη για την ακοή, δηλαδή ένας από τους τρόπους να ανταποκριθεί στην ξένη κουλτούρα είναι να ακούει ράδιο, να βλέπει τηλεόραση και κινηματογράφο, να διαβάζει τον τύπο.